

Angleški kralj Jurij nadzira v Londonu protiletalske varnostne naprave

Ljudstvo mesta in okolice se je zbralo, ga zahtevalo za škofa in tudi zmagalo. Ljubezen so vračali za ljubezen.

Kaj torej z Martinovim vinom in gosko?

V srednjem veku so bili zelo trdi in strogi postji. Ni jih velevala samo cerkev. Tudi svetna gosposka jih je včasih strogo zahtevala. Tako so se na pr. začeli adventni postji, ki jih sedanji mlajši rod sploh ne pozna, takoj po sv. Martinu in so trajali do Božiča. Zato so si ljudje pred adventnim postom, na Martinovo, privoščili gostije z mladim vinom in gosjo, kakor je sedaj splošno navada, da na pustni torek, preden začnemo štiridesetdanski post, ob obloženi mizi vzamemo slovo od mesnih loncev. Strogi postji naših dedov so opešali, Martinova gosja večerja je ostala.

Toda ljubljeneec katoliškega ljudstva je sv. Martin postal in ostane radi svoje izrazite ljubezni do bednih in svoje krščanske dobrotelčnosti. Prav zato je izbrala tudi lavantinska škofija Martinovo nedeljo za dan zbiranja prispevkov za novo bogoslovnico v Mariboru!

Enajst let, odkar se je leta 1928. slavila 700 letnica obstoja lavantinske škofije, že zlagajo Lavantinci na Martinovo nedeljo dinarje za to zgradbo, ki je bila lani v surovem stanju dograjena. Sedaj se nadaljujejo dela v notranjosti stavbe, ki ne bo samo ponosen spomenik 700 letnice obstoja lavantinske škofije, ampak tudi spomenik vzajemnosti in radodarnosti duhovnikov in vernikov lavantinske škofije.

Ob veselem »šmarčvanju« naj torej Lavantinci tudi letos ne pozabijo dinarske zbirke za novo bogoslovnico, naj ne zaprejo svojih rok, ko pridejo nabiralci in nabiralke z nabiralno polo ...!

Pri korpuulentnih ljudeh se izkaže naravna »Franz-Josefova« grenka voda kot zanesljivo in prijetno delujoče sredstvo proti zaprtju, katera se uporablja brez posebne dijetle. »Franz-Josefova« grenka voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in trgovinah z mineralnimi vodami.

Ogl. reg. S. br. 30.474/35.

Varčuj, a ne skrivaj!

Zapravljivost je na slabem glasu in tudi boljšega ne zasluži. Zapravljivec ne zna v svoji lahkomišelnosti preceniti vrednosti gmotnih dobrin za sebe in svojce. Zlorablja in zapravlja premoženje, imetje, hišo in zemljo, dokler ne pride do zadnje opore v življenju: do beraške palice. Na tako slabem in še slabšem glasu je lakomnost. Skopuhu najprijetnejše zveni v ušesih cvenk zlata in srebra, ni mu ljubšega papirja kot je bankovec, čim bolj višjevsoten, tem ljubši. Vse mu je na prodaj za denar: čast, beseda, poštenje, tudi duša. Med tema dvema nasprotjema je v sredi krepost varčnosti, ki je samopremaganje in obvladovanje nagonov z ozirom na porabo gmotnih vrednot (denarja, svetnih dobrin) po od Boga določenem in z našim razumom skladnem redu.

Varčnost pa ni samo krepost, marveč je obenem tisti način gospodarjenja, ki se izogiba prevelikih stroškov, ki z namenom, katerega kdo hoče doseči, niso v pravem razmerju, zlasti se varuje vseh nepotrebnih stroškov ter hoče dele dohodkov naložiti kot prihranke. Tak način gospodarjenja je vsakomur potreben že z ozirom na to, ker noben ne ve, kaj ga čaka v bodočnosti. Očeta v rodbini lahko zadene bolezen, nesreča, smrt, nezmožnost za delo, brezposelnost, člane rodbine pa tudi nezgoda, bolezen in brezposelnost. Če v takem slučaju ni kaj prihrankov in razpolago, je vsa rodbina izročena bedi. Kdor hoče ustanoviti lasten dom, mora prej varčevati, preden začne z gradnjo. Če hoče kmetovalec izboljšati zemljo, nakupiti živino, semena, stroje, ne bo mogel tega storiti brez varčevanja. Varčevanje je gospodarska moč. To nam je zopet poklical v spomin mednarodni praznik varčevanja dne 31. oktobra, ki se obhaja že 15 let.

Odločno pa je variti pred skrivanjem prihranjenega denarja. Kdor vzame denar iz varnega mesta v posojilnico, kjer dobiva obresti, ter ga skriva doma, ga izpostavi veliki nevarnosti, četudi smatra, da ga je skrival na varnem kraju. Pri tem se je že mnogoteri prevaril. Te dni je bilo v časnikih čitati, kako je nek kmet v maribor-

Nemški mornar opazuje z vojne ladje prihod angleške trgovske ladje

skem okraju skrival denar doma, in sicer v kleti pod in za kamni. Izvohal pa je nekdo to skrivališče, ki ima dober nos za skriti denar. Odnesele je vsega. Ko so potem orožniki iztaknili zločinca, so našli od ukradenih tisočakov samo še nekaj stotakov. Nek drug kmet je mislil, da so njegovi bankovci najbolj varni, če jih skriva v kleti pod polno kadjo zelja. Tčtovi jih tam res niso našli, toda kisla tekočina je iz kadi pronicala do bankovcev ter jih razjedla, da so razpadli na mnogo koščkov. Ko jih je kmet potegnil izpod kadi, so bili nekdanji bankovci kup koščkov papirja, ki so se držali skupaj ter smrdeli po kislem zelju. V podružnici Narodne banke, kamor je kmet prinesel svitek plesnivih in raztrganih tisočakov, so mogli sestaviti le nekaj bankovcev, vse drugo je kmet izgubil, premnogo pa je tudi izgubil na obrestih, ker je denar vzel iz denarnega zavoda. Velike nasprotnice skritega denarja so tudi miši, ki preizkušajo na shranjenih bankovcih svoje glodalne sposobnosti, dokler naposled ne ostanejo same smeti.

Torej varčevati, pa ne skrivati! Kdor denar doma skriva, škoduje s tem ne samo svojemu zasebnemu, marveč tudi narodnemu gospodarstvu. Denar je potreben domovini in njenemu gospodarstvu, ker je kakor kri, ki se pretaka po žilah gospodarskega organizma naroda in države. Kri ne sme nikjer zaostajati, tako tudi ne denar. Svojo pravo nalogo vrši samo tisti denar, ki je v prometu, ker le tak denar poživlja gospodarstvo. Ko so izbruhnile vojne zmede v nekaterih državah Evrope, so v naši državi, ki je, hvala Bogu, obvarovana vojne ter bo tudi tako ostala, nekateri ljudje izgubili svoje živčevno ravnotežje ter začeli dvigati svoj denar. Nepotrebno razburjanje, hkrati pa tudi zelo škodljivo. Večina se je že pomirila. Dvigi so ponehali, ljudje so začeli nositi denar nazaj v varno zavetišče naših solidnih denarnih zavodov. Tistim pa, ki še nekoliko omahujejo, boji postavljena pred oči primer Anglije. Angleška država je zapletena v vojno z Nemčijo. Ob izbruhu vojne so začeli nekateri res dvigati svoje naložbe po denarnih zavodih. Kriza pa je bila kmalu prebrodena. Sedaj javljajo posojilnice in hranilnice na Angleškem, da dvigi vedno bolj ponehavajo ter da nove naložbe presegajo dvige. Dokaz, da imajo Angleži dobre živce in močno zaupanje v svojo državo.

200 let star mlin na veter kot opazovališče na zapadnem bojišču